

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1159/2022
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - МУП РС, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 507/21 од 23.04.2021. године, у седници одржаној 20.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 507/21 од 23.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 507/21 од 23.04.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 4259/17 од 28.02.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиле АА из ... поднета против тужене Републике Србије – МУП РС. Ставом другим изреке, тужила је обавезана да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 9.000,00 динара.

Виши суд у Новом Пазару, као делегиран да поступа у предмету Вишег суда у Крагујевцу Гж 5884/18 у овој правној ствари, је својим решењем Гж 507/21 од 23.04.2021. године, одбио жалбу тужиле и потврдио првостепено решење, у ставу другом изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој

парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужиље није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић